

RMKI.

1627

Nemény Familia  
et  
Genealogia  
Familiae Mikola  
1701.

Ladislav Mikola

Heideck Family

L  
R. 11. I. 1627.

Teljes.



KEMENY FAMILIA

## GENEALOGIÁJA,

*Melly*

Kezdetit vette, a' Tekintetes

MIKOLA Familiából, 958-Esz: a'  
mint a' Levelek világosan bizonyítják.*Mellyet*

Maga Néhai Bódog emlekezetű KEMENY

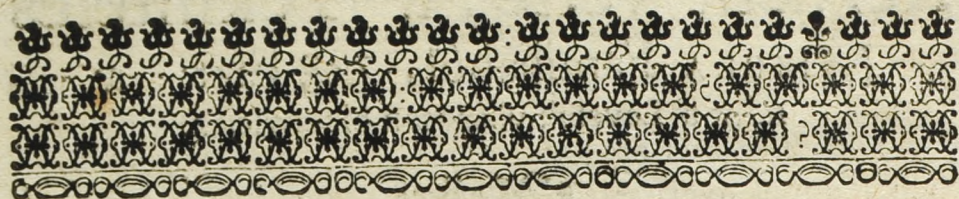
JANOS Erdélyi Fejedelem irt ki, e' következendő formában  
régi Leveleiből Szórol-Szóra 1656-Eztendőben  
Gerendi Kastélyában.*Most pedig ezen Familiáknak Emlekezetire ki-nyom-  
tattatta*

SZAMOSFALVI MIKOLA LÁSZLO.

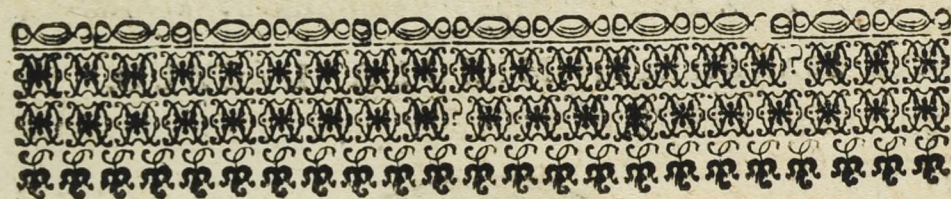


KOLOSVÁRATT,

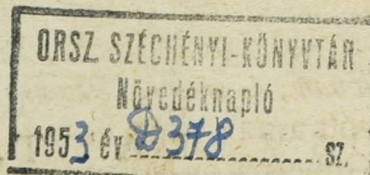
M. TÓTFALUSI KIS MIKLÓS által 1701-Ezt.



*Lumen quod tibi Majores prætulerunt, Posteris ipse præfer.*



NAGY IVÁN



**A**Z Atyámról Kemény Boldisárról a Kemény Familiának eredeti lött a' Scythiából ki-jött régi Magyarok közzül *Truncus* lévén, egy akkori vad humor, és nevezet szerint egy *Mikola* nevű Nemzetes ember, vezetéke neve egyéb nem-találtatik, noha *Defméinek* nevezik némelly régi irások, kiből való maradék Szamosfalvi *Mikola Sigmund Jánosnak* fia. Nagy fő Emberek 's Urak-is voltak közzülök nagy ditséretűek, kik a' régi Királyoktól fok lép kegyelmességet vöttek igaz hűségéért.

Ezen *Mikolának* egyik fia volt *Gyerő*, ez-is vezetéke nélkül:ennek gyermeki *Gyerő* fiainak mondatván ragadott rá-jok a' mostani név úgymint *Gyerőfi*, melly vezetéke névre azután kereft nevek adattak, kikből való mostani *Gyerőfi* *György* *Gyerő* *Vásárhelyi* *Gyerőfi János* maradéka: ezekből is nagy Fő Emberek és Urak-is völtanak.

Másik fia *Mikolának* völt *Kabós*, ezeknek maradékiban vannak most-is *Gyerő* Monostoron jó Nemes Emberek Kalotaszegben, ragadván hozzájuk a' kereft név, *Kristóph*, *Pál*, 's többek.

Harmadik fia völt *Rádo*: ebből-is betsületes Emberek éarmaztanak, kereft nevek járulván, *Pál*, *Péter*, 's többek; de már fiu ágon *Kristóphon* deficiáltak.

Negyedik fia *Mikolának* völt *Kemény*, kinek nevével termete 's természeti-is egygyezett, igen kemény ember völt, kinek fia ismét *Kemény*; de igen híres vitéz ember-is völt. Melly *virtusáért* a' *Kemény* névhez ragadott a' *Vitéz* név-is és hivattatott *Kemény Vitéznek*, kinek fiai lévén, a' mostani Magyar Kereftény kereft nevek adattak nékiek, már akkor tisztulván-is a' vadságból Eleink, hivatni kezdetek *Kemény*, *Vitéz*, *István*, *György*, *Péterig*. Ezen *Kemény* Familiából való völt ama' vitéz és hív *Kemény Simón* kinek *Húnyadi János* Gubernátor mellett lött emlekezetes

tselekedeti és ditséretes halála meg-iratott a' *Bonfinius* Históriajában. E' fenn közelb említett *Péternek* maradékin ágazott-el a' *Vitéz* név, melly egygyik fián maradván, abból Éarmaztanak a' Magyar *Bikáli Vitézek*, kikből való a' mostani *Vitéz Gábor*, 's *Ferencz*. Másik fián *Péternek* maradt a' *Kemény* név.

A' nevezett *Kemény Péternek* maradéki ismét más *Kemény Péterig*. És ezen másik *Kemény Péter* mondatott Nagy *Kemény Péternek*, kinek vóltanak hét leányi, hatát nagy Fő Emberek vötték, hetedik Apátzává lött. Ezek közzül vötte egyiket *Haller*, kitől Éarmaztanak mostani életben lévő *Haller Gábor*, *Pál*, *János*, *István*nak fiai, és többek-is *Péternek* fiai, Nro 8.

Másikat Erdélyi *Berthalan* vötte, ezen nevezetes Erdélyi Familia *István*on *deficiála*. Ki-is nagy Uri Ember vala: ennek Özvegyét vövé Gróff *Csáki István Mindszenti Kristinát*. Az említett *Berthalan* vévén *Kemény Péter* másik leányát *Kemény Katát*, ennek a' *Berthalamnak Katától* való leányát vötte *Gerendi János*. Ezen *Gerendi* Familia nevezetes vala, *deficiála Mártonon in virili sexu*, és *István*on. *István*nak Felesége *Farnosi Veres* Familiából való atyáncfia vólt közel való, kinek édes Attya *Veres János* vólt, nagy Uri Familia Anyával egy testvér vólt az édes Apámmal *Kemény Bóldisárral*.

*Gerendi István*énak *Veres Annának* Leányi vóltanak, kinek egyik Leányát vötte *Daniel János*, kinek fiai *Mihály*, *Péter*, 's *Ferencz*, és *Kendesi Gáborné Daniel Borbára*. Másik Leányát vötte *Felvinczi Márton*, kinek fiai *Sigmond*, *János*, *Miklós*. Harmadikat vötte *Akossi István* a' ki *deficiált*.

*Gerendi János*nak Leányát *Kemény Kata* Unokáját vötte *Rákóczi Sigmond* akkori Gubernátor, azután Erdélyi Fejedelem, kinek a' meg-nevezett *Afzonytól* fiai öregbik, *Rákóczi György* ismét Ifjabb *Rákóczi György* 's *Ferencz* mind Fejedelmek.

*Pál*'s második *Sigmond* *deficiált*: *Pálnak* fia *László*. *György*nek-is a' kisebbik fia *Sigmond* *deficiált*.

Ezen

Ezen *Kemény Péter* Leányától vannak az Országnek eleiből álló több Betsületes Rendek, (: kiket jó rendivel magam-is nem-tudok) *Apafi*, *Koncz*, *Torma*, *Toroczka*i, *Familiák*, 's többek-is.

Az Atyámnak *Kemény Bóldisárnak* Anyja vólt *Sarmasági Anna*: ezen *Sarmasági* Familia-is nevezetes vólt Erdélyben kinek Anyja *Zólyomi Kata* vólt a' híres *Zólyomi* Familiából, kivel való vérfégünléven tehát *Zólyomi Dávid* életében lött is valami *contentátioja* az Atyámnak, mint Leány ágnak némmelly *Jószág*béli *prætenziója*ért. *Katának* Anyja vólt *Homonnai Borbára* a' nagy *Homonnai Druget Simón*nak leánya. Ezekhez való vérségünket meg-mutatják a' perfolyta Levelek és sententziák. De a' meg-nevezett *Sarmasági* Familia *Genealogiája* vitetett-fel a' Levelek szerint *Zápolyai János* Királyig.

Édes Anyám vólt *Tornyai Sópia*, kinek Attya *Tornyai Tamás* vólt, Gyulában lakott, igen híres vitéz és nagy Fő ember vólt, vitézségeért hivattatott vólt bé Erdélybe *Lugosi* és *Káransebesi Bánságra*, adván melléje a' *pufka Kamarási* és *Gál-di Jószág*ot nékie.

Az Anyámnak Anyja vólt *Töldi Petronella*, *István*nal egy vólt. Ebből a' híres *Töldi* Familiából ágazott a' Méltóságos *Iktári Bethlen* Familia, mellyből való *Bethlen Gábor* Erdélyi fejedelem Ötse *Bethlen István*, annak fiai a' *Váradi Fő Kapitány*, *Iktári* ifjú *Bethlen István* és *Péter* *deficiál*ának mind ezek *in virili sexu*, Leány ágon vannak *Rhédei Ferenczné*, és *Tökölyi Istvánné* közel való atyáncfiai.

A' *Ruszkai Kornis* Familia is ezen ágazatból való, mellyből híres vitéz Ur *Sigmond* nem régen hala-meg extal még azokból *Ferencz* és *Bertsényi Pázmány*, *Váradi Körösi István*, Erdélyben *Szent-Páli* Familiák-is.

Gyermekei az Atyámnak első Feleségétől *Lázár Annától*, ki a' Székelységen nevezetes Familiából való vólt: *Kemény Péter* és *Anna Pétert* a' Bátyámat *Báthori Gábor* Fejedelem idejében adta vólt *Bethlen Gábor* Udvarába, ki akkoron Generalis és Udvari Kapitány vólt. *Annát* a' Nénémet vötte Fele-

fégül

segül a' *Buni Bethlen Farkas* nagy Fő Ember, ki *Bethlen Gábor*-nak Udvari Fő Kapitánya volt, Kükölli Vármegyének Fő Ispánnya, Tanácsa, Szamosújvári Fő Kapitány, kitől való *kis Buni Bethlen János* és *Anna Bánfi Kristófné* és azoknak vannak maradéki első Ura meg-halván, azután vötte *Matskási Ferencz* ez-is Udvari Fő Kapitányságot viselt, mind *Bethlen Gábor* mind öreg *Rákóczi* idejekben. Ettől Gyermeki nem volt, hanem *Matskási Ferencznek* más Feleségétől valók voltak maradékok.

Az Atyámnak második Feleségétől az édes Anyámtól lőttek gyermeki *Nro II.* kik közzül el-halván maradtak hátrább a' fiak közzül *En Kemény János*, *Bóldisár* és *Péter*, *Bóldisár* Kolosvármegyének Fő Ispánnya, Udvarhely-Széknék Fő Kapitánya, 's ifjabb *Rákóczi Györgynek* Fő Lovász-Mestere, kinek Felesége *Bornemiza Susanna*, *Bornemiza Pál* Leánya, *Péternek* Felesége, *Toroczkai László* Leánya.

Leányi az Atyámnak maradtak egyik *Ersébeth* kit elsőben vött *Szalánczi János* betűletes Fő Ember *in virili sexu deficiála* marada egy Leánya *Ersébeth*, kit adának *Bartsai Ákosnak*.

Második Ura *Ersébethnek* lön *Basa Tamás* nagy Fő Ember, ettől-is lön egy gyermeke; de meg-hala.

Második Leányát *Sóphiát* vötte *Nemes Bálint* Fő Ember, de ez-is meg-hala gyermektelenül: azután vévé *Háromfűki Mikes Benedek*, kitől egy fia és két leánya volt.

Harmadikat vötte *Keresdi Bethlen Ferencz* úgy-mint *Kemény Katát* két *Rákóczi György* Fejedelmeknek Fő Hop-Mestere, Tanácsa, Fejérvármegyének Fő Ispánnya nevezetes Uri ember vala: ennek a' meg-nevezett *Kemény Katától* való gyermeki *Farkas*, *Gergely* 's *Elek*, *Kristina Kapi Györgyné*, és *Eva Haller Györgyné*.

Negyedik Leánya *Petronella* ezt jegyzette volt-el nagy Fő Ember *Apafi István*; de jegybéli állapotjában meg-hala.

Eddig írta-le ezen Genealogiát főről-főre az említett Néhai Méltóságos Fejedelem.

Következik ezután ezen emlekezetes Familiából álló Személyek-

mélyeknek mind a meg-nőtteknek s mind iten akaratjaival az élőknek nevezetek mind két ágon lévőeknek, kik az ő Elejeknek emlekezetes eredetekben 's ditséretes életekben hogy gyönyörködhesseken, méltó volt emlekezetre *Legény Kemény János* Fejedelemnek eziránt való munkáját ki-nyomtatni.

Nem-is egyéb volt az oka, hogy ezen *Author* erre a' munkátskára költségét tőtte, hanem az, hogy ezen Nemzetségekhez vérség szerint való kötelességet ebben-is meg-mutatván, Például tegye a' Régieknek sok jó munkájokat nem csak magának külön, (: és ha Istennek úgy tetszik maradékinak.) hanem mind azoknak kik ezé Genealogiából Férjfiak e' Hazabá élnek.

Néhai *Bethlen Farkasnak Kemény Kata Bethlen Ferenczné* fiának Feleségétől *Giletinczi Ostrósi Borbárától* való fia Gróf *Bethlen László* Leánya Gróf *Zabolai Mikes Mihályné Bethlen Drusiana*: ez a' *Bethlen Farkas Apafi* Fejedelem idejéből Erdélyi Fő Cancellarius és Belső Tanács volt Fejérvármegyének Fő Ispánnya.

*Bethlen Gergelynek* Feleségétől, *Toroczkai Máriától* fia Gróf *Bethlen Ferencz* leánya Gróf *Bethlen Klára* az Erdélyi méltóságos Gubernátornak Gróf *Losonczy Bánfi Györgynek* házas Társa *Bethlen Mária Nalánczi Jánosné*, és *Bethlen Kata* Fejedelem *Alexony Méltóságos Fejedelem Apafi Mihályné*. *Bethlen Judith Lázár Györgyné*. Ez a' *Bethlen Gergely* a' Felső Római Császárnak Kegyelmes Urunknak ő Felsőségének az Erdélyi Guberniumban Belső tanácsa volt, Udvarhely-Széknék Fagaras Várának Fő Kapitánya, Kükölli Vármegyének Fő Ispánnya 's Ország generálisa.

*Bethlen Eleknek* Feleségétől Nagy *Klárától* fia gróf *Bethlen Elek*, leánya *Rhédei Ádámné Bethlen Anna* és *Sóphia*, Ez a' *Bethlen Elek* a' Felső Római Császárnak kegyelmes urúknak ő Felsőségének az Erdélyi Guberniumban Belső tanácsa volt, Belső Szólnok Vármegyének Fő Ispánnya és a' *Statusok Presidense*.

Néhai *Kapi Györgynének Bethlen Kristinának* leányi *Kapi Borbára Toroczkai Istvánné*, *Kapi Mária Gyulai Ferenczné*, *Kapi Anna Matskási Bóldisárné*: Ezek mind a' hárman nevezetes Emberek Erdélyben.

Néhai *Haller Györgyné* azután Gróf *Csáki Lászlóné* gyermeki  
Haller

*Haller Samuel* és *Haller György*, *Gróf Csáki László*: ezek is nevezetes Emberek.

*Kemény János* Fejedelem fia *Kemény Simón* fia *Prinyi Kától* *Kemény János* volt ki is 1701 Ektend: 79 bris boldogúl e' világból ki-múlt, ditséretes Haza fia volt. Másik fia *László*, Harmadik *Simón*: Leánya pedig *Kemény Mária* *Haller István* első Felesége, kitől való *Haller Gábor*.

Néhai *Kemény Péter*nek *Toroczkai Klárától* való fia volt egyik *Kemény János*, kinek *Nádudvari Kától* maradt fia *Péter*, Másik fia *Kemény Boldisár*, ki is nagy Fő Ember Erdélyben.

Leányi pedig *Sóphia Daniel Istvánné*, annak leánya *Judith Bánfi Lászlóné*, *Klára* Homoródfent *Mártoni Bíró Samuelné* és *Susánna*; Fiai *Mihály*, *Ferencz*, *Péter*, *István*.

Másik leánya *Kata Gyeröfi Györgyné*: ez a' *Gyeröfi György* a' felféges római Császárnak kegyelmes urúknak ő felfégének az Erdélyi Guberniuban belső tanácsa volt, és Kolosvármegyének Fő Ispánnya. Ennek fiai *György*, *László*, *János*, leánya egyik *Borbára* elsőben *Gróf Gyulafi Lászlóné*, Másodszor *Ruskai Kornis Istvánné*. Másik leánya *Kata*.

Ezen Familiáknak mezzére ki-terjedt ágait, fiait, leányit, unokáit hozzás volna le-írni, és fokaknak talám unalmas is, azért legyen elég ezekről most emlekezetet tenni; Hanem ha ki tovább akarja vinni Nemzetségének jó emlekezetit álljon szabadságában; én Isten akaratjából evel el-végezem, kívánván Istennek áldását minden kereztény Felebarátimra, Atyámfaira.

V É G E.



# GENEALOGIA<sup>2</sup> PER ILLUSTRIS FAMILIÆ MIKOLA

D E  
SZAMOSFALVA,  
POSTHUMO  
AMORI & HONORI  
Illustrium Manium

*Ab uno unico Superstite haredē*

EIUSDEM FAMILIÆ

compendio adornata.

Anno Domini M. DCCXXIX.

O. A. M. D. G. & B. M. V. H.

NAGY IVÁN

Monachij, Typis Joannis Lucæ Straub, Statuum Provinc. Bavar. Typogr. 1730.



Virtutum Gloria æterna, cœlôque inscripta est, quam sibi inclyta Familia Mikola (Deo Duce) vendicavit hæreditate perenni. Optimè illa merita cùm de vera Ecclesia, tum in fidelibus Augustissimæ domûs Austriacæ obsequijs, Divorum item Hungariæ Regum, Transylvaniaeque Principum servitijs. Est proin, cur meritorum suorum causâ monumentis sepulchralibus affixa posthuma tantorum Herorum memoria in seram transeat posteritatem.

Illustrissimæ huic stirpi cunas primas posuit *Joannes Kemény*, olim Transylvaniae Princeps, nempe ante septingentos septuaginta duos abhinc annos. Constat id ex scriptis manu ejusdem Principis exaratis, quod ipsum ex depromptis antiquitatibus literarijs reliquerat Anno 958. *Deszmerius*, cœlo sic disponente. Apparuerat is Scyt *haru*, ultimùm in Dacia confidentium, Legionibus miles aggregatus ante conversionem suam ad Christianismum, susceptumque verum Baptismum. Filios quinque numerabat vocatos *Mikola*, *Kemény*, *Gyerô*, *Kabos*, *Rado*. Sed dum ex gentilismi tenebris oculos suscitassent, sacris tandem tinctus undis Dux *Gyiza* ad Lumen Christianitatis facem illis prætulit, sibi que *Joannis*, & filio *Mikola Stephani* nomen adoptavit. Erant territoria tunc temporis deserta, quando penes minorem *Szamosfalva* (locum Claudiopolitanæ civitati vicinum) sibi habitationem delegit. Post hæc territoria, armis parta, binas insuper villas à suo nomine *Deszmer* appellari voluit,

luit, ubi etiam sibi sedem fixit. Præterea *Szamosfalva*, ubi cum tempore castellum assurrexerat, ac villam à S. Nicolao vocatam, aliòsque pagos ac fundos suæ possessioni adjunxit. Ubi autem S. Rex *Stephanus*, verus Ungarorum Apostolus, ac Successores Regij incrementum Christianismi, & Fidei æquè in Principatu Transylvaniae latius propagassent, leges condidissent, districtus varijs appellationibus stabiliissent, civitates muratas, oppida, nec non pagos ædificassent, nominibus insignivissent, constitutionibus regijs adornassent, hæc pariter Bona territoriorum à Domino *Deszmerio* modo, ut supradictum est, acquisita in descensione posterorum *Mikola*, reliquorumque filiorum præmemoratorum, quibus sorte divisionis hæc prima acquisitio per ratam portionem obtigerat, à felicis memoriæ Regibus Ungariæ privilegijs, donationibus fuerant stabilita, quorum partim fragmenta, partim originalia etiam hodie in Archivo Familiæ adsunt. *Deszmerius* verò in pago *Deszmer* in domo sua lapidea (cujus fundamenta in præsentiarum quoque aratris fermè quot annis eruuntur) in senectute gravi in pace requievit. Per privilegium autem collata sunt à Regibus his Familijs avita insignia, nempe palmatus Cervus, in diademate regio erectus, stellam lunamque respiciens: prædicata item distincta, sive tituli Gentilitij. *Mikola* enim scriptus est de *Szamosfalva*, *Gyerô*, seu *Gyeröffi* de *Gyerô Valarheli*, *Kemény*, & reliqui de *Gyerô Monostor*. Palmatus autem cervus designare dignoscitur fidelitatem in obsequiis Regum ac Principum: Stella & luna vigilantiam, ac in commoda reipublicæ industriam. Quales autem Viros in primariis dignitatibus successivè constitutos Familia *Gyeröffiana* numeraverat, extant de eisdem literarum documenta. Illa quidem in sexu virili jam defecit. *Keményana* item Principali honore conspicua actu honoratos Dominos in hocce Principatu successores habet. *Kabosiana* olim

❧ ( 4 ) ❧

olim fuit in suis Prioribus honorata, præsertim in Religioso quodam Societatis Jesu Sacerdote *Stephano*, Principis Sigismundi Bathorei Confessario. Hodie in paucis suis descendentibus superest. *Radoviana* bene olim fundata defecit ante septuaginta circiter annos.

Veniendum autem est ad scopum meum, & ad Mausolea præmemoratorum antè Natorum, Mikola dictorum. Ibi in saxis sepulchralibus legendum se præbet inter Viros, Deo sacratos, nomen *Jacobi Blasij Mikola*, Episcopi dudum Szirmiensis à Sanctissima Sede Apostolica Anno 1420. confirmati. Item *Francisci* Ordinis S. Bened. Abbatis Colosmonostoriensis, Regia-Apostolica donatione Anno 1494. ibidem inaugurati. *Balthasaris* item Ordinis S. P. Francisci Seraphici Religiosi, qui sacerdotio Romæ initiatus est Anno 1550. Post absoluta ergò studia in Urbe illa in patriam pro animarum salute à Superioribus missus circa finem seculi illius, *Claudiopoli* in claustro *Farkas* czasiensi, quà Guardianus tunc, ante ostium templi à furia-tis ac tumultuantibus Arianis capite minutus, Martyrijque corona in cœlo donatus est.

*Thomas Mikola* in Patentibus, sigillo antiqui Albensis Capituli munitis, Anno 1280. emanatis Comitibus titulo scribitur.

*Felicianus* *Ladislai* III. Regis Ungariæ Cancellarius ac Consiliarius nova Privilegia bonorum suorum Avitorum ab Eodem Anno 1280. impetravit.

*Franciscus* alter ab *Uladislao* Rege Consiliarij dignitate, ac Comitatus *Kolos* Præfecturâ donatus, speciali etiam ab Eodem diplomate Regio honoratus est Anno 1494. Budæ Dominicâ proximâ ante Festum Beati Valentini Martyris emanato.

*Joannes* à Sigismundo Cæsare & Rege ob bellicas virtutes Anno 1435. Præfecturam militarem accepit.

Fræn-

❧ ( 5 ) ❧

*Franciscus* tertius Patribus Dominicanis *Claudiopoli* in OVAR claustrum & templum fundavit Anno 1518.

*Ladislau*s regnante Joanne I. Rege Hungariæ, & postea vivente vidua Regina *Isabella* Vice-wajvodatum Transylvaniæ administravit, & templum cum cœmeterio Szamosfalvæ in honorem S. Elisabethæ Reginæ Viduæ Anno 1530. suis sumptibus condidit.

Vice-Judicis titulo Generalis illustris *Ladislai* hujus filius *Franciscus* ad Maximilianum Cæsarem ablegatus, ab eodem Cæsare *Liberi Baronis* titulo est honoratus Anno 1571. cui ex Consorte sua nata Baronissa *Anna Melith*.

Post longam avorum, & proavorum seriem successit filius *Joannes*, inter plures suos Natos decedentes unicus. Hunc post Patris decessum Mater Vidua in regno Ungariæ apud Fratrem suum *Stephanum Baronem Melith* in adolescentia literis & honestis moribus educando ad aulam Principis Sigismundi Bathóri (tunc Juvenis penes Joannem *Petezi* Transylvaniæ Governatorem) prius miserat. Inde ad *Stephanum Bathorem* Et sedientem translatus, postea ad sepulturam Matris suæ redire jussus est. Mutatis verò hic in Patria per bella rebus, se inter Patricios militaribus legionibus adjungere debuit. Itaque tribus præliis novémque velitationibus præsens, & viriliter has operationes sustinens, captivus Coronensium factus est. Hujus rei occasio fuit irruptio *Radulij Valachorum* Wajvodæ. Inde ad compedes *Togarasienses* sub potestate Cæsarei ibidem officialis translatus, tandem (dum executio plurium visâ fuisset) Dei providentia fuit liberatus. Magnis in Patria dein officiis fuit honoratus, nempe Consiliarij intimi, Comitatusque *Kolosiensis* præfecturâ, Præsidentis statuum munere, arcisque *Kovár* suprema Gubernatione. His fruebatur sub Principe *Gabriele Bethlemio*, cuius in absentia Locum-tenentis quoque officium

A 3

admi-

administravit, & annos sexaginta vivens in Castello suo Szamosfalvensi obiit. Ex duabus filiabus & tribus filiis ex lectissima sua Consorte (nata Baronissa Susanna Kovacsoczi) unicum reliquit filium, tunc minorem, *Sigismundum Mikola*.

Atque hic *Sigismundus Mikola* est Genitor olim meus honorandus, colendissimus. Hunc adolescentem scholæ RR. Patrum Colosmonostoriensium Societatis Jesu literis, pietate, morumque integritate usque ad absolutam ibidem Rhetoricam ritè informârunt. Dein ad aulam eo tempore regentis Transylvaniae Principis senioris Georgij Rakoczi semet contulit, duplicato ibidem officio functus, primò Cubicularij intimi, dein supremi Dapiferorum Magistri, favore autem ejusdem Principis multipliciter cumulatus. Post decessum autem memorati Principis Rakoczi à filio ejusdem Successore sui nominis Principe Comitatus Thordensis Præfecturâ donatus, cum eodem arma infelicissima contra Polonos cum reliquis Patricijs sequi jussus est. Quo eodem fato ad Chrimienfes Tartaros captivus ductus, quinquennium, & sex menses in illa periculosa captivitate insumpsit. Bonorum interea suorum universorum in patria, armis Turcicis, Tartaricisque in prædam, aut cineres redactorum jacturam intelligens Matris insuper ac filij primogeniti defuncti nuntium accepit. At ille in tanta fati acerbitate non fractus, ad Deum semper supplex recurrebat, mirabili tandem cœli providentiâ liberatus. Patriæ ergo suæ per navigationes marinas facta pace est restitutus. Ut verò securitatem ex turbulenta adhuc Transylvania duobus ultra annis sibi faceret, cum lectissima Consorte sua *Susanna*, nata Baronissa Kamuthi de Szamosfalva Laszlo, in regno Hungariæ quæsit sedem, & invenit. Inde redux in Daciam, jam à tot bellicis tumultibus quodam modo respirantem, castellum suum Szamosfalvense (Deo auxiliante) à ruina reparavit, & in formam optimam

optimam reduxit. Præterea Curias octo in bonis suis diversis ex fundamentis ædificavit, viditque in filiis quatuor successivè natis, & denatis divinam benedictionem, ac ex fructu œconomico abundantiam. Invitus denique Consiliarij intimi honorem, ac Comitatus Kolosiensis Præfecturam à regente tunc Transylvaniae Principe Michaële Apaffi acceptavit. Cæterum Vir erat in adversis semper æquanimus, in prosperioribus humilis, Catholicæ rei indefessus Promotor, ac Ecclesiarum Benefactor, Religiosorum Virorum (præsertim à quibus literarum & pietatis initia acceperat) Fautor cum Deo conjunctus. Post plurimamque vitæ labentis fastidia & labores, post varias humanorum casuum vicissitudines, viribus fractus, in morbum lethalem incidit. Quare cum vitæ finem adesse cognovisset, continuis precibus æterna suspirando, providè omnibus Sacramentis munitus, animam in Castello suo Szamosfalvensi Creatori suo reddidit Anno 1679. die 10. Augusti, ætatis suæ 57. sepultus in Crypta Majorum suorum in templo Szamosfalvensi cum filiis suis *Wolfgango* & *Alexandro* minorennibus, ante suum obitum annis circiter sex denatis.

Sequitur Diarium Hæredis *Ladislai Mikola de Szamosfalva*. Est hic ex Patre Sigismundo Barone, & Genitrice, nata Baronissa, Susanna Kamuthi de Szamosfalva Laszlo, tertio genitus. Ejus nativitas refertur ad annum 1665. octavam diem Junij, S. Medardo sacram, in Ungariæ arce Sarospatakiensi, ubi tunc ob disturbance Transylvanicas Genitores mei p. m. ad tempus morabantur. Baptizatus autem ibidem est ab Episcopo quondam Nitriensi, adstante Regina Ungariæ Cancellario Comite Thoma Palfi, Patrinâ Viduâ Rakocziana Sophiâ, olim Bathori Principissa, cum filio dudum Principe Francisco Rakoczio. Tandem ad patriam prælibati Genitores mei reduces, inter deprædatorum bonorum suorum cineres considerare sunt

coacti,

coacti, donec (auxiliante Deo) in reparationem castelli patrij Szamosfalvensis, ac reliquarum curiarum suarum industriam admovissent.

Biennium necdum superans vitæ in ægritudinem desperatam incidi, ex qua per patrocinium S. Francisci Xaverij à toties memoratis Genitoribus, tanquam eorum Patroni singularis, Deo miserante ad terrenam vitam sum restitutus. Ejusdem Sancti clientelam, ubi rationis compos per ætatem fui, mihi hæreditariam feci. Adolescentiam porrò meam literis & pietatis Catholicæ exercitijs patrum Claudiopolitanorum Soc. Jesu schola illius temporis educavit. Ibidem fui Sodalis Marianus, sub Labaro B. V. Mariæ Annuntiatae inscriptus. Studiorum tempore Vice-Rectoris, dein Rectoris Mariani officium annis circiter quatuordecim gessi, ac sub Rectoratu meo Sodales plusquam sexcentos, Labaro Virgineo associavi. Altiora denique studia mihi Ungaria, vel certè dedisset Austria, nisi ab Acatolico tunc regente Transylvaniæ Principe Michaële Apaffio ab hac intentione fuisset revocatus. Ille enim edicto publico omnes Magnates Catholicos ac Nobiles filios, denique suos ad exterarum Provincias emitti penitus cavit. Et sub hujus duntaxat Principatu persecutio Catholicæ Religionis multum in Dacia prævalebat, Zelo tamen contrario resistentibus illius temporis Magnatibus Catholicis. His impedimentis visis, pretiosam simul temporis usuram inter ambitus Patriæ incassum elabi cum dolore expertus sum. Ut ergò Viduæ jam tunc Genitrici meæ alicui subsidio esse possem, ad matrimonium (omni ex parte intempestivum) me resolvi. Hoc dein in irritum cadente, ad secunda sponsalia non descendi. Hanc personæ, avitæque Familiæ primam eclipsin plura successivè comitabantur adversa. Videbatur Deus quasi navim fluctibus agitatum constitui domus ac hæreditatis nostræ avitæ statum. Decedente enim

toties

toties memorata Genitrice mea, ac fratre natu minore, bella, quæ Transylvaniam undique inundabant, bonis æquè meis fuere exitiosa. Potentiores hostes meos mea illius ætatis imbecillitas à damnis mihi illatis repellere haud valebat. Has rerum vicissitudines eò usque universali fato totus iste lamentabatur Principatus, donec victoriosa contra Turcas Divi quondam Cæsaris Leopoldi arma hanc quoque Provinciam A. 1687. possessioni Regio Apostolicæ aggregasset. Præstolabar & ego, & Deum pro hac sereniori temporum facie exorabam: non tamen etiam tunc (mutato necdum regimine Apaffiano) videre licebat meliora tempora. Successu tamen temporis, & decedente Apaffio, Consiliariisque, à potiori ejus loci Governatore, & novo Regimine Regio erecto alia dicasteria ac regendi norma fuit præscripta: ubi tum judiciaria, tum politica ad mentem Augustissimæ Domus Austriacæ fuerant reformata. Mihi jam tum etiam patebat accessus ad Cæsaream Aulam, quam anno 1697. accesseram. Præsentatis ibi benignissimo Leopoldo Imperatori Progenitorum meorum non vulgaribus meritis, diploma ab Eodem Regium cum perpetuæ fidelitatis (in Familia mea) declaratione, meritorumque Familiæ & Personæ meæ cum solatio reportavi. Ut verò bona direpta recuperare possim ac valeam, causa per decretum ad forum brevius rejecta est. Hanc in foro justitiæ revisendam urgendo promovi quidem, sed satisfactione semper dilata solatium spes præconcepta mihi necdum tulit. Hac occasione à bonæ memoriæ Cardinali Kollonitz Patrono meo, dum viveret, ad res Religionis pro viribus tuendas fui paternè dispositus, qui Cardinalis ad hoc animum meum sincerum probè noverat. Et quamvis in illis circumstantiis (viventibus Dominis Catholicis Senioribus) parum præstare poteram, post horum tamen fata solus & unicus adjuvante Deo cooperatus fui. Hinc factum, ut plurimum hinc odia

B

in

❧ ( 10 ) ❧

in me provocaverim, impeditus ab omni promotione, ne plus in aliqua constitutus autoritate efficere valerem: praesertim dum arma Rakocziana à famoso ac fatali bello me quoque ad Claudiopolim annis octo reclusissent, & à bonis omnibus, mediisque opportunis destitutum me ad solitudinem, & diversas calamitates reduxissent. Post horum armorum recessum à Josepho p. m. Imperatore in Deputationis tunc hinc Regiae Assessorem sum electus. Dabatur occasio jam aliqua, ut res Religionis, & Regionis tenui etiam meam operam adjuvaretur, dum à regnante hodie Augustissimo in tabula Regiae Daciae Assessorem promoverer, sed juridica mihi parum ad intentionum mearum finem contribuere poterant. Interea multae mihi occasiones promotionis datae, sed malevolorum dolis eversae, qui ex ea tantum causa, quod me in illis tum multis Claudiopolim, omnibus obvijs incursionibus patentem, receperam, volebant aliquam infidelitatis labem aspergere. Nec ad ullos honores (licet multi aperte nuper infideles promoti fuissent) aptum me, capacemque susurrabant, cum tamen omnium armorum hinc Caesareorum Praefecti, Rabutinus, Kriechbaumius, Stainvillus, ac ante Herbevillius, Lesselhoc, & reliqui primarij Officiales Caesarei me publico testimonio ab inconcussa erga suas Majestates fide plurimum commendaverint. Verba volarunt, & lapidem non feriebat. Quod autem ad condignas meritis promotiones suo tempore pervenire nequiverim, hoc in æquanimiitate Dei voluntati consignavi, & quidquid adversi mihi evenit, animi constantiam superavi, nec oppositionibus, nec blandimentis humanis victus. Quidquid in emolumentum gloriae divinae, exiguum licet instrumentum, praestare potui, nihil intermisi. Interim inter pericula quoque Martis, & mortis constitutus, sub tot ac tantis humanae vitae varietatibus, nec non ingratarum rerum miscellaneis processu uti (Deo placuit)

❧ ( 11 ) ❧

cuit) in diebus meis. Et sensim sensim manumissis seculi blandimentis, speque inani plenis expectationibus, quas nec unquam sequi amavi, illud pro divina jam mea in terris vocatione veneror, ut non terrestribus, sed aeterno Regi famulari queam, id unum efflagitans, ut, cum venerit & pulsaverit, confestim ei aperire possim.

Placuit etiam subjungere

## E P I T A P H I U M

in saxo sepulchrali post obitum duntaxat meum insculpendum, meis sumptibus curandum, atque in Aede sacra Szamosfalvensi ad cryptam meam in pariete collocandum, quod ipsum cum fiducia commendavi RR. PP. Soc. Jesu Claudiopolitanis, mihi à tenera ætate colendissimis.

HIC  
POSITUS EST  
PULVIS, ET CINIS,  
ID EST,

LADISLAUS MIKOLA DE SZAMOSFALVA,

Illustrissimorum quondam Progenitorum suorum  
HÆRES UNICUS, ET ULTIMUS:

Qui in vera Fide Rom. Catholica SS. Trinitatem avita pietate adoravit, Sanctissimam Dei Genitricem, ac Coelites submisit veneratus, Ecclesiasticorum, & Religiosorum variorum conversatione delectatus, pauperum, & orphanorum aequè, ac derelictorum miserens, taliumque

SERVUS MINIMUS

OBIIT IN DOMINO

DIE --- ETATIS VERO SUAE ---

ANNO ---

B 2

MAU-

❧ ( 12 ) ❧

# MAUSOLEUM

Illustrissimis Familiæ Mikola de Szamösfalva Progenitoribus per Elogia succinctè adornatum in Templo Toparchiæ Szamosfalvensis, S. Elisabethæ Reginae Viduæ honoribus sacrato.

**A** Septem Seculis florens Familia  
 Nomine *Mikola* stetit in Dacia,  
 Ex qua Persona est superstes unica,  
 Avorum maxima cumulans nomina.  
 Suspexit Viros hos vera Ecclesia,  
 Lectos ad gravia fori consilia;  
 Regum & Cæsarum hos nôrat Curia,  
 Ubi præstiterant grata obsequia.  
 Portabat Infulam *Jacobus* Sirmij,  
 Et *Franciscus* Abbas pôst Monastorij.  
*Bathasarem* rapuit Ordo Seraphicus,  
 Plurésque *Mikolas* status Monasticus.  
 Quin dictus *Balthasar* ut Martyr obiit,  
 Ab Arianis hostibus cecidit:  
 Abscisso capiti data Laureola,  
 Dum cœlo Nobilis involat víctima.  
 Kabosiana erat ex linea  
*Stephanus Mikola* stemmatis gloria.  
 Jesu Societas Hunc sibi legerat,  
 Virtute & literis olim claruerat:  
 Donec Bathorei Principis aurei  
 Sequester intimi fieret animi,

Qui

❧ ( 13 ) ❧

Qui doctè regeret huic conscientiam,  
 In foro tacito per pœnitentiam.  
 Rex *Ladislav* hoc nomine *Tertius*  
*Feliciano Mikola* deditus,  
 A calamo Regio hunc esse voluit:  
 Baronis titulum pro meritis tribuit.  
*Thomas & Ludovig* duo heroica  
 In bello fulmina, Patriæ gloria,  
 Ad latus Principum fideles Socij,  
 Stabant Magnanimi, Leonum æmuli.  
 Plures in alijs luxerant munijs,  
 Et pace & bello planè primarijs:  
 Dabatur dextera Viris egregijs,  
 Quos probata virtus prætulit cæteris.  
 Cæsar *Sigmundus Joannem* extulit,  
 Probatum militem mirè obstupuit:  
 Hinc factus belli Dux post tanta merita,  
 Quod docent Cæsaris scripta diplomata.  
 Mathias coluit, Rex Apostolicus,  
*Franciscum Tertium*, cui addictissimus.  
 Hinc *Mikolanos* gratijs cumulat,  
 Multisque Bonis *Franciscum* munerat.  
*Uladislav* Rex dat Privilegia  
*Francisco* conseq̃uo perhonorifica;  
 Hunc Comitatus *Kolos* Rex præficit,  
 Et mille gratijs Regijs reficit.  
 Hic ipse condidit magnam Basilicam,  
 Sancti Dominici fundans Familiam  
 Sub *Claudiopolis* mœnia: Fratribus  
 Pellente fato tandem exulibus.

B ;

Jam

❧ ( 14 ) ❧

Jam *Ladislaus* Dux, Wajvoda Nobilis,  
Et Regi, & gregi erat amabilis,  
Laboris publici nuspiam fugitans,  
Minister strenuus, justitiæ amans.

Wajvodæ Filium legatum audijt  
Maxmilianus Cæsar, & coluit:  
Sed quis ille fuit? *Franciscus* aureus,  
Cui testis hodie actus magnificus.

*Joannes* Patriam nomine Principis  
Regebat sedulus multis in munijs,  
Intentus maximè bono Provinciæ,  
Non se, sed quæsiit commoda Patriæ.

*Wolfgangi* Frater *Paulus* egregius,  
Cum *Emerico* Joannis æmulus,  
Dynasta floruit optimè meritis,  
Totius stirpis decus & oculus.

Post hos *Sigmundus*, virtute arduus,  
Joannis filius, venit conspicuus.  
Honores multi hujus pedissequi  
Inter Patricios sunt illustrissimi.

Hunc schola erudiit, aula excoluit,  
Et favor Principum ad tholum sustulit:  
Novit Catholica hunc Transylvania,  
Patronum sensit vera Ecclesia.

Vinctum hunc tenuit major Tartaria,  
Ultra quinquennium famosa Chrimia,  
Sed liberatus est cœlesti gratia,  
Salvusque redijt per vasta maria,

Ex quinque filijs tertio-genito  
Mihi *Ladislao* adhuc residuo  
Est datum vivere præsentis seculo,  
Post magnos Tritavos hæredi unico.

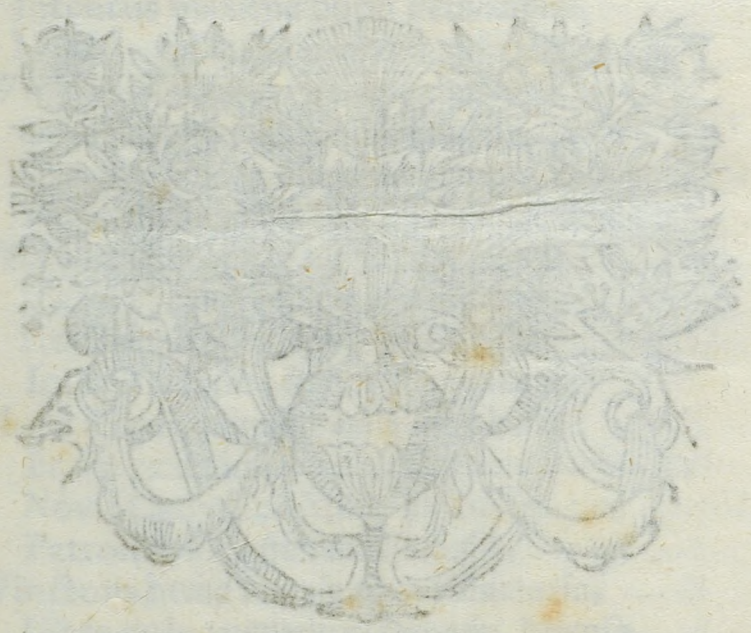
Hunc

❧ ( 15 ) ❧

Hunc schola expolijt Musarum flosculum,  
Et Assessorem coluit Regium,  
Doctum contemnere Bona terrestria,  
Et solùm quærere, quæ sunt Cœlestia.  
Et hunc superstitem crypta hæc capiet:  
Majorum Manibus olim adveniet,  
Clausurus veteris tumbas Prosapiæ,  
Et fruiturus æternâ Requite.



Haar Károly esőllő Mórán am Hódol  
Re Adalbert von der Leyen  
Doctum co...  
Et solam p...  
Et hunc in...  
Majora...  
C...  
Be...  
...



...

